

mačih izvornih iger (pa jih imamo, to je vsaj nam znano), da se zmiraj in zmiraj le predstavljajo nemške igre, katerih zadržaj je po večem popolnoma tuj našim razmeram, in zakaj se ne poslovenjujejo česke ali druge slovanske igre? Ko je čitalnica Ljubljanska začela v dvorani svoji (in pa včasih o posebnih prilikah tudi v gledišči) spravljati igre na oder, segalo se je zlasti po českih igrah, ki niso bile „ephe-meride“ le za en večer, kakor one, ki jih zdaj že nekaj let s posebno ljubeznijo izbira dramatičnega društva odbor ali glediščini vodja, ampak so tudi ponavljane še polnile gledišče. Ne rečemo ne, da so nemške igre sploh tuje našemu občinstvu; nekaj jih je tudi takih, zlasti starejših, ki se po spretni roki dajo prirediti tudi za naš oder in katerih nekoliko imamo; ali vendar se sme reči, da za naše občinstvo nemški ali francoski izdelki novejših dobe niso niti primerni, niti podučni. Zdaj zopet na pr. beremo o neki česki veseli igri, ki se je kazala nedavno tudi v Zagrebu pod naslovom „Na literarnem mejdamu“. Z velikim vspehom se je prvič predstavljala na Pražkem odru in bila hvaljena po vseh českich časnikih, da jej v vseh aktih teče pravi poetični govor, da so karakterji srečno in dosledno načrtani in da dejanje mika slušatelja do konca. — Ne jahajmo tedaj zmiraj in zmiraj le nemškega „Mihelna“ ali francoskega „cullota“, ampak ozrimo se tudi po slovanskih odrih ter skušajmo tudi kaj slovenskih izvornikov na oder spraviti. Dajte tudi občinstvu soditi, ali igra kaj velja ali ne, saj ne more nesreča več biti, kakoršna se je že mnogokrat pripetila predstavam eksotičnih iger, da le enkrat so gledale glediščne luči, pa so bile pokopane na veke.

— Že več časa imamo v Ljubljani nekaj, česar so mnogi popolnem prezrli in bi škoda bilo, ako ne bi si tega „ad notam“ vzeli Ljubljančanje pa tudi deželani naši, ki pridejo v Ljubljano — in to je razstava jako zanimivih Pariških fotografičnih slik na steklu, to je, podob različnih krajev svetá, mest, vodá itd. tako natanko po natori povzetih, da ni mogoče, si kaj lepšega misliti. Razstava cela obsega 10 skupin, ki se menjajo od 3 do 4 dni. Nahaja se pri tleh v Mahrovi hiši in je odprta od 10. ure dopoldne do 8. zvečer. Vstopnina je le 20 sold. Kdor je ogledal to nam čisto novo razstavo, pa bi ne bil zadovoljen s tem, kar je videl, povrnemo mu mi onih 20 soldov.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — V seji 10. dne t. m., ki jo je imel odsek, ki razpravlja novo pogodbo Avstrije z Ogersko, je bil minister trgovstva vprašan: ali mar vlada še zmirom upa in pri temu ostaja, da se pogodba dožene do konca leta? Minister je odgovoril, da, ter dostavil, „ako bi se to na parlamentarni poti ne zgodilo, bo vlada storila po svoje“. Liberalni krogi državnega zbora pa ostajajo pri tem, da ni mogoče izgotoviti pogodbe do konca leta. Na to bodo že tudi Magjari delali.

— Zbornica poslancev je sklenila novo postavo poslancev, po kateri se bodo reševala posestva za železnice potrebna. Ta postava zopet ni ugodna kmetijskim ljudem; kajti v njej se ne zahteva, da bi morale železnice posestnikom popolnem škodo povrniti, katero trpijo, če se po njihovem zemljišču stavi. Naši slovenski poslanci s konservativnimi vred so se zastonj upirali.

— Pruski Bismark hoče dosedanje kupčijsko pogodbo z Avstrijo tako preurediti, da bi trgovci iz

Nemčije brez visoke colnine k nam še bolj vvažali izdelke nemških fabrik, med tem ko bi našim vinom na Nemško peljanim nalagali visoko colnino; taka pogodba bi le Ogerskemu žitu bilo na korist, nam pa na veliko škodo. Ali bodo sedanji Dunajski ministri Bismarku in Magjarom kos, to je zelo dvomljivo.

— Vlada je tako imenovane „starokatoličane“ pripoznala za državopravno versko družbo. „Starokatoličani“ so sad nove ère, in se nahajajo dozdaj le v 3 občinah: na Dunaji, v Warnsdorfu na Ogerskem in pa v Riedu na gornjem Avstrijskem.

— Guvernêr Dunajske banke Pipitz je umrl. Na to častno in mastno službo aspirirajo dr. Herbst, Giskra, pl. Moser in celó finančni minister de Pretis.

— *Iz Budapešte.* — Zbornica poslancev je odobrila vladno predlogo o banki, al s tem še nikakor ni rešeno važno vprašanje o tistih 80 milijonih, ki so državni dolg.

Štajarsko. — V Celju so se — piše „Slov. Gosp.“ — na poziv mestnega župana in deželnega poslanca Nekermanna zbrali tamošnji nemškutarji 31. okt., da bi slovenskim kmetom velikega celjskega volilnega okraja postavili liberalnega, ustavovernega, nemškutarskega kandidata. To kaže, da so volitve blizu. Tedaj, Slovenci, na noge!

Koroško. — Pod naslovom: „Gib Rechenschaft“ piše deželni poslanec prof. Einspieler v „Karnt. Volksst.“ med drugim tole: „Poslanstvo leta 1871 na 6 let izvoljenih poslancev gre h koncu. Ustavna navada je, da poslanci svojim volilcem takrat račun položijo o delovanju svojem“. Potem razlaga, da je deželni zbor Koroški v 7 letih imel 113 sej v 182 dnevih. Na vprašanje: „koliko pa je deželni zbor v teh 7 letih za deželo denarja potrosil?“ odgovarja, da 4 milijone in 112.234 gold., — ker pa je iz lastnega deželnega premoženja imel le 1 milijon in 29.132 gold. na razpolaganje, je moral s davkovskimi prikladami pridobiti 3 milijone in 83.102 gold.

Česko. — Staro- in mladočehi skušajo zastran prihodnjih volitev porazumiti se. —

Iz Rusko-Turškega bojišča. — Rusi Osmanu-paši gredo čedalje huje do kože, vsak dan se primikajo Plevni. Dne 9. t. m. je general Leonov vzel Turkom mesto Vrača, general Skobelev pa tako zvani „zeleni hrib“, s katerega so ga Turki dvakrat poskusili pregnati, pa brez uspeha. Živež gre obleganim h koncu, ne ostane jim nič, ko podati se, kajti predreti se Ruska rajda ne dá tako naglo, kakor misli vojni svet v Carigradu; gotovo bi bil Osman že všel, če bi mu bilo le mogoče. V Carigradu so velike homatije, prosili so že Nemškega poslanca, naj bi Nemčija posredovala zaradi miru ali vsaj premirja; al ta jim je odgovoril, naj se zavoljo tega le v Ruski glavni stan obrnejo. — Črnogorci so zopet na nogah; 12. t. m. so vzeli z naglim naskokom trdnjavo Suturman nad Barom (Antivari), več Turških kul, dve kotoliški vasi v Žubcah in Turško Tudjemilo, ter pridobili orožja in živeža. Zdaj se pomikajo naprej proti Podgorici, katero hočejo bombardirati; ravno tako trdnjavo Srdan pri Špužu. — Tudi Srbi bodo šli v vojsko. Ministerski svet je že sklenil, da se bo začetkom decembra napovedala vojska. Do 27. t. m. imajo biti vse brigade na nogah in zasesti Staro Srbijo. Knez se poda na mejo k armadi. — Iz Azije ni nič poročil.